

ارائه یک رویکرد تجربی در پیاده‌سازی نقطه ورود واحد (SSO) برای کاربردهای سازمان

فضیلت حججی^۱، احمد برآآنی^۲

^۱دانشجوی دکتری مهندسی نرم افزار، گروه مهندسی نرم افزار، دانشکده مهندسی کامپیوتر، دانشگاه اصفهان

مدیر تولید نرم افزار، سازمان فناوری اطلاعات و ارتباطات شهرداری اصفهان

^۲عضو هیئت عملی دانشکده مهندسی کامپیوتر، دانشگاه اصفهان

ahmadb@eng.ui.ac.ir

خلاصه

نقطه ورود واحد (SSO) یکی از خصوصیات مطلوب و ضروری سیستم‌های یکپارچه سازمانی است که امکان احراز هویت و کنترل دسترسی کاربران به صورت متراکم و کارا را فراهم می‌نماید. علی‌رغم وجود راهکارهای متعدد در این خصوص، فناوری SSO به دلیل پیچیدگی نسبتاً زیاد طراحی و پیاده‌سازی به خصوص برای سیستم‌های ناهمگن روند نسبتاً کنندی داشته است. این مقاله یک رویکرد و روش تجربی برای پیاده‌سازی و استقرار SSO را در یک سازمان با در نظر گرفتن چالش‌های موجود در یکپارچه‌سازی سیستم‌های ناهمگن ارائه می‌نماید. راهکار پیشنهادی که به صورت عملی در پیاده‌سازی SSO برای مجموعه‌ای از نرم‌افزارهای سازمانی مورد استفاده قرار گرفته است، می‌تواند کمک موثری به مدیران و توسعه‌دهندگان امنیت نرم افزارها ارائه نماید.

کلمات کلیدی: نقطه ورود واحد، سیستم یکپارچه سازمانی، احراز هویت

- ۱ مقدمه

شناسایی و احراز هویت دو عمل اصلی در اغلب سیستم‌های کنترل دسترسی هستند. شناسایی عملی است که یک کاربر برای معرفی خود به یک سیستم اطلاعاتی استفاده می‌کند که معمولاً در قالب یک شناسه ورود وجود دارد. احراز هویت تاییدی بر این است که کاربر همان فردی است که ادعا می‌کند و در حقیقت اعتبار شناسه کاربر را بررسی می‌کند. معمولاً احراز هویت توسط رمز عبور کاربران در شبکه انجام می‌شود [۱]. فرایند SSO احراز هویت یا جلسه کاربر می‌باشد که به او اجازه می‌دهد تا برای دستیابی به چندین برنامه نرم افزاری مستقل ولی مرتبط، از یک نام کاربری و کلمه عبور یکسان استفاده